

6. — Студент либерал.

Поетът на родината и свободата.

(По случай 18 май).

Редуват се днешният ден, един от други по-велики за българското племе. Едва тържественият климат на всепородната радост в днешния светил първо-учители на славието започна да заглътва, ето че за истинския българин настъпва нов ден, — ден за велика радост, за упоителни възторзи предъ лица на един герой, на едно име, свѣтло и незабравимо.

Може би никогата името на този голѣм българин — Ботев — не е било тъй скъпо за нашите сърца, както сега, когато всичко онова, което е представяло за него мечтата и идеала, се издига до върховната висота на един красив и външно-примамлив образ, който омайва и възбужда душата на цял български народ.

Ботев, съ своите най-благородни пориви на духа, съ своя родолюбива плам и борчески ентузиазъм, съ своя не-прободим устрем към свободата въ пълното и значението и смисъл, от който се движеше през цял живот, днес се явява символът на най-сърчовитите възбуждения на българския народ към истинско благодеяние и незаисимост. Ето защо и утрѣ, на 18 май, цяла България, въ лицето на своята най-отбрана младеж — студентството — ще отдаде почитта си към носителя на своите идеали, към великия борец за българската свобода.

Роден въ очарователния балкански хълм Калояр, — милван от гордата пѣснь на величествените староплански гиганти, които му шепнаха сладостна блѣна на хайдушката свобода, Ботев отраса съ пламенна любов към безпрѣдѣлна воля и съ стрѣна омраза към всички тирани, които душат народа му. Неговият ученолюбив и зископросветен баща го израда да се учи въ Одеса, тамъ той попада подъ влиянието на освободителните тѣления.

Мятежният му дух не го оставя за дълго въ Одеса. Той става учител въ едно българско лунаско село, връща се въ родното си градче, споме-укъ-тамъ въ България и Родина, до дѣто най-послѣ се установява въ Букурещ около редакцията на други велики упованици Каравелов и се дава на по-плодотворенъ за свободителна българска кауза рудъ. Известно време той сътрудничи на боитовнишкия вѣстникъ „Независимостъ“, но отослѣ близка въ свада по принципни различия, съ своя дуръ и започва да сикува новъ еволюционенъ листъ подъ адсловъ „Знамо“. Априлското въстание го изпраща въ работа на перото. Той формулира чета-отъ около 200 души, минава Дунава по единъ тогавашенъ начинъ и, слѣдъ рѣшителни борби съ турски полета, успѣва да стигне Врачанския балкан, сѣрѣдъ които гали го срази черкезкия курумъ.

Като ослѣпително видѣние

„Живѣе с тоя, живѣе с — тамъ на Балкана“.

пробѣсна животътъ на Ботев сѣрѣдъ епохата на революционните борби.

Въ малкото по брой, но богати по мотиви и съдържанието стихотворения на Ботев, има една категория, която притежава особени достоинства и цѣнности за насъ.

Това сж ония пѣсни, въ които се възпѣватъ българ. хайдутини въ тѣхната велика любов къмъ родината и свободата. Още въ първите години на своя живот, като немирень ученикъ на баща си „даскалъ Ботъ“, бждациятъ поетъ-революционеръ съ особена страсть се е интересувал отъ живота и подвизите на ония воли и смѣли български синове, които напущали роденъ домъ, грабвали оружие и подвигали рѣка за мѣстъ противъ потиснителъ на народа. Тия „горски соколи“, които народътъ, въ своя сладостенъ купнеж къмъ свободата, е окичил съ вѣнца на легендарната слава, сж заплѣнявали съ особена сила буйната и впечатлителна душа на Ботев. Тѣ се издвѣждали за него олицетворение на най-красивото, най-живото и плѣнително у българина — стремеха къмъ воляност, къмъ съкрушаване оковите на робската цевол и възобновяване на миналото национално величие на България. И Ботев пѣе за тѣхъ въ своите дивно-хубави пѣсни „Хайдути“, „На прощаване“, „Орачъ“ и пр., дѣто, наредъ съ красота на образите, които художнишката му рѣка твори, блика едно силно чувство, което заразява съ омайта на своята мощ и замахъ. Съ тия свои творби, плодъ на едно поуравновѣсено поетическо настроение, когато той се е чувствувалъ по-далеко отъ ония мисерности на живота, които наврѣмени сж го карали да извика проклетие по името на итъко светни за човѣчеството; — съ тия хаудушки пѣсни Ботев добива първото мѣсто въ храма на родната художествена литература. Съ тѣхъ той е смогналъ да долови най-цѣнителни струи на българската народност, да ги възлоти въ безсмъртните форми на художествената красота, и да направи отъ тѣхъ извори на най-възвишенъ националенъ ентузиазъмъ. — Онова, което нацията народъ е носилъ въ своя животъ, като външо, негѣшно качество, онова, което е било ржководниятъ мотивъ на неговите борби, на неговите полети и стремежи, е намѣрило най-пълно въплотение въ хайдушките пѣсни на Ботев — пѣсни на българската свобода и независимостъ.

Хайдушката поезия на Ботев е най-цѣнителниятъ елементъ въ неговото поетично творчество. Въ нея той е свободенъ отъ моментниятъ социално-анархистични увлѣчения и пѣе само за тѣхните на роба и за свѣтлинѣ дѣла на неговите ангелхристели — хайдути. Да облекчи участъта на своите поробени братя, да ги научи да се борятъ противъ своите мжчители, за духовна и политическа свобода; да прослави дѣлата на ония, които захвър

ШПИОНАЖИ

гръцки въ Цариградъ.

БУКУРЕЩЪ, 16 май. Цариградската полиция прѣди мѣсецъ бѣ открила единъ голѣмъ шпионажъ, въ който сж замѣнени повече гръци, живущи въ Цариградъ и Одринъ. Заловена е една телеграма, отправена отъ единъ гркъ въ Цариградъ до другъ такъвъ въ Одринъ на турски езикъ съ слѣдното съдържание:

„Баща ми тежко боленъ. Дѣцата не могатъ да ходятъ нѣжидъ Доктора казва болестъта ще мине до 20 дена“.

Който разтълкувана значи: „Губень тежко повреденъ. Другите единици не могатъ да излизатъ въ морето. Поправката ще трае 20 дена“.

Този шпионажъ е откритъ отъ цариградската полиция и лицата сж застрѣляни.

Твърди се, че този шпионажъ билъ въ полза на Русия и имало специаленъ делегатъ въ Одринъ, който прѣминавалъ въ България и увѣждавалъ Севастополската флота.

На Дарданелитѣ

ВИЕНА, 18 май. Съобщаватъ отъ Цариградъ, че съзнателна флота, като е заблѣзала германската подводна лодка, която попомпи единъ английски броненосецъ, че се намира около о-въ Имбросъ, сж се оттеглили отъ дарданелскиятъ входове, освѣтъ няколко бързи контраторпильори, осмичи други параходи сж заговорили въ заливитѣ на Егейско море.

Потопени параходи.

ВИЕНА, 18 май. Съобщаватъ отъ Лондонъ, че потопения параходъ „Етиония“ е билъ потопенъ отъ една подводна лодка. Единъ офицеръ и 16 души войници сж спасени, остатъка отъ екипажа е още въ лодки.

ВИЕНА, 18 май. Парахода „Спениморъ“, бѣ потопенъ отъ германската подводна лодка при Стратъ; 23 лица сж спасени, капитана и 5 души пътници сж загинали.

лятъ домашно шастие и се впушчатъ въ борба за свободата! да възлоти истински националното въ формиѣ на поезията — ето въ какво се състои поетическата дѣятелностъ на Ботев. А неговиятъ животъ е въплотение на поетическитъ му бѣтнове.

И сега, когато народътъ ни гори отъ желание да види цѣлата си татковина огръната отъ лжнитъ на свободата, когато още голѣма частъ отъ него изнемогва подъ брѣмето на чуждото робство, ликътъ на Ботев става още по-милъ намъ и съ още по-голѣма сила оживя душитъ ни. Суетливи партизани, възползувани отъ празника му, ще правятъ способности тълкувания на неговите идеали, въ пѣрпѣри всичко, Ботевъ си остава поетъ на българската родина и свобода, и неговиятъ споменъ ще учи младитѣ сърца, какъ се работи и мре за правата на българския народъ.

Печатница „ЗОРЪ“ — Варна.

АВСТРО-ИТАЛИЯНСКАТА ВОЙНА.

ВИЕНА, 18 май. Официална. Главнокомандующиятъ на армията съобщава:

На тиролската граница италиянскитѣ войски достигнали до границата Ала и до прохода Примоееръ.

По тиролската и карантинската граница нищо ново не се е случило.

Въ околноститѣ по адриатическитѣ брѣгове сж започнали малки сражения. При Карфрантъ единъ италиянски полкъ е билъ разбитъ. При Плава отблъснато е атаката на една значителна италиянска войска. На сѣверъ отъ Гоеръ отбихме петъ италиянски атаки.

Прѣзъ миналата нощъ множество авиатори отъ австрийската флота прѣдприеха една нова акция сѣрѣщу Венеция. Авиаторитѣ бѣха изложени на силни артилерийски и пушечни изстрѣли, но слѣдъ като хвърлила едно голѣмо количество бомби върху арсенала, се оттеглиха.

Констатираха се на много мѣста пожари, причинени отъ нашитѣ авиатори. А въ форта Николо се забѣлза и една експлозия.

Венеция безъ население.

АТИНА, 18 май. Споредъ виенскитѣ съобщения, градътъ Венеция е изпразненъ отъ населението, и е останалъ съвършено пустъ. Населението е изплатено отъ австрийскитѣ аероплани и бѣга въ вътрѣшността по горитѣ.

Морски бой въ Адриатика.

КОРФУ, 18 май. Команданта на парахода „Адриатикъ“, който вчера пристигна въ тукашното пристанище, съобщава, че е забѣлзалъ около адриатическитѣ брѣгове 5 австрийски контра-торпильори, сражавали се съ 3 италиянски крайцера. Разбитъ сж италиянски параходъ бѣ изваденъ отъ строя.

Австрийскитѣ контра-торпильори сж онѣзи сжщитѣ, които атакуваха италиянския брѣгъ, и се оттеглила.

Ескадра прѣдъ Кюстенджа.

БУКУРЕЩЪ, 18 май. Съобщаватъ отъ Кюстенджа: Вчѣра въ 10 и половина часа една ескадра, състояща се отъ 3 голѣми единици и 7 малки, се показа на хоризонта и слѣдъ единъ малкъ прѣстой около ромжкия брѣгъ се оттегли по направление къмъ югъ.

Сърбия недоволна отъ Русия.

БУКУРЕЩЪ, 18 май. Тукашниятъ в. „Ромжия“ въ едно свое съобщение отъ Виена твърди, че Сърбия, въпрѣки натиска на Русия и нейнитѣ съюзници, ще сключи сепаративенъ миръ съ Австро-Унгария.

Споредъ сжщия вѣстникъ това се дължало на туй, че Сърбия не е доволна отъ поведението на съглашението, особено сега, когато на Италия се даватъ голѣми компенсации въ Адриатика, съ които се ошеятаватъ сръбскитѣ интереси.

БУДУЖЕНИ, 18 май. Споредъ тукашните свѣдения австро-германскитѣ войски сж започнали ново общо настѣпление въ Галиция. Руситѣ продължаватъ да отстъпватъ безъ всякава съпротива. Концентриранитѣ войски се оттеглятъ.

Ако Ромжия откаже исканията ни.

БУКУРЕЩЪ, 18 май. Тукашнитѣ вѣстници изтъкватъ съ голѣма настойчивостъ, че е отъ голѣма необходимостъ прѣди Ромжия да опрѣдѣли своето становище правителството да влѣзе въ споразумение съ България. Съглашението на послѣдната не е въ интереса на Ромжия. Това мълчание на българското правителство се тълкува отъ ромжиското такова въ смисълъ, че слѣдъ като Ромжия влѣзе въ акция България да прѣдави по-голѣми искания отъ тия, които сж правени досега.

И ако Ромжия откаже да удовлетвори исканията на България, то послѣдната ще обяви война на Ромжия въз основа принципа за своето национално обединение.

Рекламирайте чрѣзъ в. „НОВИНИ ВАРНЕВСКИ.“

ГЪРЦИЯ ЩЕ ПЛАТИ СЪЖПО ЕДНА ДЕКЛАРАЦИЯ НА И. БРАТИЯНУ.

В. „Неа Елас“ пише: „Никой вече не се съмнява, че Гърция съжпо ще плати за подписания договор от тройно съглашение в полза на Италия.

Венизелосът пръв издигна и се боеше от тази работа, за това и поддържаше да не се противопоставя, а да отвори пътя на неутралните държави.

Днес фактите показват до колко е бил прав Венизелос, когато се бѣ обявил за едно посредничество.

„Бѣше единъ моментъ, когато вървахъ, че събитията ни изпрѣвариха, прѣдъ да получимъ исканитѣ гаранции.

Този моментъ, който ми причини едно голѣмо неспокойствие, бѣше тогава, когато Венизелосъ обѣща да работи заедно съ тройното съглашение.“

Тѣзи думи, излѣзли отъ уста на ромънския пръв м-ръ, тогава, когато частито се заведоха прѣговори между Ромъния и тройното съглашение, показватъ и палпано констатира въ какъвъ геополитически мажъ е Венизелосъ“

ОТГОВОРНОСТТА НА ПРАВ- ТЕЛСТВОТО.

„Естия“ пише: Отъ момента, отъ когото Гърция позна възлеждоветъ и интереситѣ на Италия, трѣбва въ това време добър да внимава трѣбното правителство и да има прѣдвидъ, че, ако Гърция се рѣши да излезе отъ неутралитета си, ще има работа вече не само съ тройното съглашение, а и съ Италия, закѣтъ еврагъ на еленизма, съ онази Италия, която отъ тукъ-намагъ ще има рѣшаващъ гласъ въ въпроса за Мала-Азия.

Като цяло всичко това прѣдвидъ, правителството не се ли бои отъ гнева на народа — гневъ Божий, който ще се разрази когато удари критическата часъ.

ВЕНИЗЕЛОСЪ НА ВЛАСТЪ.

„Ембросъ“ пише: „положението на оппозицията е така тежко, както и на правителството въ този критически моментъ.“

Венизелосъ трѣбва да се повърне на властъ заедно съ приятелитѣ си; това ще бѣде една умна и много необходима мѣрка.

Ще бѣде една голѣма полза за Гърция, да отстрани страха си отъ една оппозиция, като тая на Венизелосъ. Това интереситѣ на Гърция го налагагъ.“

ИТАЛИЯНСКИЯТЪ ОБРЪЧЪ.

„Етносъ“ пише: „Италия обя-

ви война. Италия е истинския неприятелъ, душманинъ, на еленизма.

Нашитѣ интереси не сж ли чувствително засѣгнати отъ италианскитѣ претенции? Доденнава е окончателно изгубена, сжко така е изгубена и една голѣма частъ отъ сѣверния Епиръ. Четворното съглашение ще тури рѣка и върху територията на Мала-Азия.

За латинския империализмъ, източниятъ въпросъ, е една цѣла Индия за Италия.

Желаниятъ италиански обръчъ, който сега стѣга Гърция, има за цѣлъ да я удуши.“

НАМЪСНАТА НА ИТАЛИЯ Е ГИБЕЛНО ЗА ГЪРЦИЯ.

Подъ това заглавие в. „Неа Еласъ“ пише: „Твърдо е възможно днесъ да се подниже и втори съюзъ съ Италия, въ съдържанието на който претенциитѣ на Италия да се прѣдвидѣтъ въ по-широка смисълъ. Нейниятъ претенции се простиратъ и върху завладяването на Валона съ единъ интерландъ, който да се простире до ностъ Стилосъ, така, че тѣ ще владѣятъ по-голѣмата частъ отъ Епиръ.“

Подписана е една конвенция между Италия и тройното съглашение още на 26 априлъ за италианизирането на Доденнава. Ясно е, прѣтѣзи условия, колко е пагубно за Гърция, излизането на Италия отъ неутралитета си — и то именно въ този моментъ, когато златно пѣтиче бѣше въ рѣцѣтъ ѝ.

ПРИЯТЕЛСТВОТО СЪ БЪЛГАРИЯ.

В. „Естия“ на друго мѣсто пише съдѣното: Правъ бѣше Венизелосъ, когато той настояваше за едно споразумѣние съ България. Права бѣше неговата мисль, когато той заяви и прѣдъви на краля и прѣдъ коронния съветъ: Врѣмената сж такива, които ни налагагъ да дѣлжимъ смѣтка за нашата съсѣдна България, и че трѣбва да дадемъ, за да вземемъ. Приятелството ни съ България е цѣнно. Врѣмената го наложиха, Какво щѣмъ да дадемъ на България, и какво ни взема сега Италия?

Вѣстникътъ коментирайки този въпросъ, завършва така: „Италия зема онава, което е наше право. Съ България по-скоро ще имаме война, отколкото приятелството ѝ. Политиката на г. Радославова е да накаже Гърция за миналото. . . и върваме по-скоро България да иде противъ Турция, за да отмѣсти на насъ. Ето защо налага ни се да се готвимъ за война съ България, и да си запазимъ тона, което имаме, а не и да мечтаемъ за нови придобивки.“

ОТЧЕТАТЪ НА Г. ШКОРПИЛЪ.

Вчера г-нъ Х. Шкорпилъ въ Юнашкия салонъ даде отчетъ за дѣйствието на Археологическото д-во въ Варна.

Събраното, добрѣ посѣтено, изслуша съ голѣмо внимание неговата кѣса и сбита рѣчь, съ която запозна слушателитѣ съ живота на Арх. Д-во и съобщилъ за направенитѣ прѣзъ 1914 г. разкопки въ града и за намѣренитѣ исторически и палеонтологически находки.

Така той изтъкна голѣмия и радостенъ успѣхъ на Д-вото за отдаване отъ държавата на безсрочно ползванъ държавната гора при Аладжа-Монастиръ, която то ще обрне на красивъ паркъ и отъ доходитѣ му ще засили културната му дѣйностъ и ще построи музея на града.

Градскиятъ музей, за който се проектира да се построи въ края на „Алеята на Възраждането“, въ морската градина (по който въпросъ археол. д-во е

прѣстия планъ отъ техническата комисия, ще прѣдставлява една красива архитектурна постройка отъ типа на градския музей въ гр. Сараево.

По поводъ миналогодишния отчетъ на г. Шкорпилъ, имаме случая да изтъкнемъ голѣмата старинностъ на гр. Варна, който е билъ свидѣтель на орнитъ на Аспаруха, на тракийцитѣ, на римлянитѣ, на византийтѣ и старитѣ българи, които сж напоставили Балканския полуостровъ и източното черноморско крайбрежие, като сж оставили исторически паметници, свидѣтелствуващи за нѣкогашното имъ съществуване.

Похвалната дѣйностъ и безпримѣрното трудолюбие на братъ Шкорпилъ и основателитѣ на Археологическото дружество въ гр. ни сж довели днесъ до отлични резултати.

Музейнитѣ сбирки, ако и още не систематизирани достатъчно по липса на удобно помѣщеніе за музея, сж тѣй пълни, че тѣ даватъ изчерпателно толкова интересната история на града и околността.

Така въ природо-изпитателния отдѣлъ любезнателни научава, за геологичнитѣ пластове напоявани въ варненската околностъ и намѣренитѣ палеонтологични находки, отъ които се състави идея за нейния строежъ и геологична старостъ.

Въ прѣдисторията отдѣлъ — първобитнитѣ орджия, и за начина на животъ на примитивния човѣкъ.

Въ съдѣвацитѣ тракийски, славянски, римски, византийски, старобългарски, турски по възраждането и туристиченъ отдѣлъ — посѣтителътъ ще прочете нагледно дѣйствиелната и прѣгледна история на нашата толкова интересенъ край.

Както и по-рано г. Шкорпилъ съобщилъ множество находки, като паметници, статии, хравоме и др., изброяването на които въ една вѣстникарска колона е недостатъчно.

А. Ламбревъ.

БУРЯТА ВЪ МОРЕТО.

На 16-й въ педѣля къмъ 7 ч. веч. избухна буря, придружена съ дѣждъ, който никѣждъ извъ окръга по сухо не е направилъ значителни пакости. Варненцитѣ иматъ обичай да ходятъ на разходка на отсѣршия брѣгъ Галата.

Вечерта, връщайки се, една лодка била заловена отъ бурята, която е потеглила тукощо прѣди бурята отъ Галата.

Въ тази лодка е билъ стария коренякъ варненския гражданинъ г. Никола Атанасовъ съ семейството си и още други 3 семейства, или всичко въ лодката били около 25 души. Бурята избухна внезапно. Д-кото лодкарътъ да успѣе да сваля платната, послѣднитѣ бѣха за мигъ изпожжани отъ вилнѣщата буря. Лодката започва да се върти на едно мѣсто: прави кръгъ отъ колено. Отчаяниятъ пискъ на дѣца и жени е отчаянъ. Лодкарътъ изгубилъ присъствие духъ и прѣдоставя лодката на произвола на вълнитѣ.

Едва съ голѣмъ вѣкъ и паметитѣ отъ всички заплашени г. Н. Атанасовъ успѣе да постави всички отчаяни на лода на лодката, за да може по този начинъ да се запази равновѣсие. Въ това врѣме въ лодката нахлѣта вода отъ една силна вълна. Паниката неопусима! Всички викатъ Бога на помощъ: дѣца и жени се молятъ Богу.

Бай Никола се рѣшава и съ силненъ устремъ счува мачтата и започна съ греблата, а съ помощта на лодкаря, който дохожда въ съзнание, успѣватъ да се доближатъ до вѣтрѣшитѣ прѣградни стѣни на пристанището.

На писъцитѣ се притича на помощъ моторната лодка, която

Въпросътъ за тротоаритѣ.

Вчера ние съобщихме какъ е поставенъ въпросъ за направата на тротоаритѣ. Едва гражданитѣ що пречеши наметеното съобщение за мафиотската комисия около варненската община, днесъ лѣчи о прѣдънастъ се явили двама граждани, които ни се оплакватъ и ни разкриха още по-големи работи около тая партийна сѣлка. Ние съобщихме че г. кмета Василевъ, за да охрани свои партизани, не избира срѣдства, за да може да ограби гражданитѣ и да даде възможностъ за заботаване неговии съпартизани.

Тая афера толкова интересна е отъ неособимостъ да я изнесемъ, за да видятъ гражданитѣ и това отъ многобройнитѣ изнесени досега такива отъ управлението на кмета г. Василевъ. Аферата е тѣй майсторски устроена, че сега става ясно какъ тя виртуозно скроена и обмислена, за да даде възможностъ Василевъ на единъ свой партизанинъ да забогатява.

За да може г. Василевъ да прикрива всичко, той си послужилъ съ рѣшеніето на общ. съвѣтъ, съ което забранява да се публикува обявления за търгове и известия изъ разни вѣстници и по този начинъ сполучилъ да прикрие разлагането, което да стане достояние на гражданитѣ, на разни съобщения, които интересуватъ гражданитѣ.

Въпросътъ за тротоаритѣ бѣ повдигнатъ още прѣзъ нормалнитѣ врѣмена. Нисъ вчера разкритикувахме този въпросъ, като се изказахме, че сега не е врѣме да се правятъ тротоари, обаче, работата се състояла съсѣмъ въ друго, което именно днесъ самиятъ прѣдприемачъ, г. Икономовъ неволно призна прѣдъ трима видни граждани.

Много граждани сж започнали направата на тротоаритѣ не чрезъ прѣдприемача на общината г. Икономовъ, неговъ съпартизанинъ, а чрезъ други такива. Никой не е стопанинъ и господар на гражданата, за да му налага кой прѣдприемачъ би трѣбвало да му направи тротоаритѣ.

Обаче, това става само въ Варна и то подъ покровителството на самия кметъ г. Василевъ, отъ чието досегашно кметуване се разбира, че той има за обектъ главно да обогатява свои съпартизани безъ да държи смѣтка за интресиитѣ на гражданитѣ.

Но г. Василевъ е правъ: той знае, че управлява и че трѣбва да тероризира всички граждани съ изключеніе едвалъ на стотина гласа, т. е. граждани, които ще му дадатъ и бѣдѣщото управление при единъ изборъ, какъвто бѣше резултатъ и въ столицата, когато единъ кметъ тероризираше 120,000 граждани, а въ избора за доврѣе къмъ него, получи едва 200 гласа.

Той тероризира софийскитѣ граждани съ партизанщина, съ русофилство. Сжкоето, което върши и г. Василевъ съ гаврата и подгравката съ варненскитѣ граждани сж отразуването 13-й мартъ — празникътъ на българското оръжие, което го слѣ съ падането на Пемисль, не кръпостъ прѣвзета, чрезъ шурмъ, а която се прѣдаде, и по този начинъ умаловила значението на тържеството за българското оръжие, 13 мартъ.

Много е тежко и нищо неопровержимо, но сега на въпроса.

другъ прѣдприемачъ, освѣтѣ той съпартизанинъ на кмета. Изважда единъ списѣкъ изъ джоба, официално издаденъ отъ варн. община, скрѣпенъ съ подписъ на постоянното присѣствие въ който списѣкъ фигуриратъ имената на всички състоятелни граждани и казва:

Общината е взела задѣжение прѣдъ ментъ, прѣдприемача, като ми възлага да ви направя азъ тротоара. Разбира се въ този списѣкъ фигуриратъ хора съ едно материално положение които били да гарантиратъ изплащането. Тѣ сж както казахме хора съ задоволено положение.

И тѣй, въ списѣка не фигуриратъ имената на ония бѣдни семейства, които въ дешнитѣ врѣмена не могатъ да похарчатъ нито стотинка, извънреденъ разходъ, освѣтъ старикъ се да могатъ да прѣживѣятъ тая финансова криза, създадена отъ войната.

Разбира се, дѣто има направена такива тротоари, за тѣхъ ще плаща общинската кѣса и единъ денъ, знае се по какъвъ начинъ ще бѣждатъ събирания суми отъ самитѣ нѣе стопани. А всичко това става чрезъ единъ монополъ, даденъ на прѣдприемача за постройка на тротоаритѣ. И тѣй, отъ всичко това ясно става, че г. Василевъ, денъ и нощъ сънува интереситѣ на гражданитѣ, като продаде циментовата си фабрика на д-во „Изиди“, срѣщу което канализацията ни струва 400000 лв. повече на Общината. За това тази фабрика трѣбва сега да работи.

Бабами честностъ! Карай, г. Василевъ! Наближава денътъ да се търси смѣтка за всичко и тогава ще видимъ кой сте Вий, какви сж дѣлата Ви и тогава гражданитѣ ще видятъ какъ е дѣйствието на Вашето кметство.

Модрий.

УЧЕНИШКА ЕКСКУРСИЯ.

Въ града ни пристигнаха ученичкитѣ отъ горнитѣ класове на русенската дѣвическа гимназия по екскурзия. Тѣ сж дошли да се запознаятъ съ забѣлжителноститѣ и разкошнитѣ околности на гр. Варна. За сжщата цѣлъ сж дошли и ученицитѣ отъ казанлъшкото педагогическо училище. Първитѣ сж настанени на квартира въ хотелъ Парижъ, а вторитѣ въ Лондонъ. И единитѣ и другитѣ присѣтствуваха на 18 май насъдно съ варненската учаща се младежъ при тържественото отпразднуване на Ботевия празникъ.

Г. ПЕНЧЕВЪ ПАКЪ ОСЪДЕНЪ.

Своеврѣменно съобщихме, че м то на просѣтѣта бѣ повдигнато дѣло противъ учителя при туханата, мажка учителна Г. Пенчевъ за не подчиняване разпорѣдитѣ на инспектора и директора. Туй много шумно дѣло бѣ отлагано пѣколко пѣти подъ разни претексти отъ самия Пенчевъ, който се стараше разглеждането му, колкото е възможно, да се продължи за по дълго врѣме. Най-сетнѣ оня дѣлъ въпросно то дѣло бѣ разгледано отъ туханитѣ и я дисциплинаренъ сѣдъ. Послѣдниятъ издаде прѣсѣда, съ който признава Пенчева за виновенъ и го осъди по буква г. на чл. 86 отъ законъ за народната просѣта. Съ тая прѣсѣда се осъжда вече три пѣти отъ дисциплинарния сѣдъ.

КЪМЪ ЧИТАТЕЛИТЪ.

Телефонното съобщение съ София е прѣжжснато отъ снощи. Малкото свѣдѣния, които даваме, сж прѣсти снощи до 10 часа.

Четете

3 РЯ

ПОТЪНАЛЪ ПАРАХОДЪ.

ВИЕНА, 18 май. Едно официално съобщение отъ 16 май казва, че тази нощъ единъ голѣмъ чуждоностраненъ параходъ се е натъкналъ на мина и е потъналъ при входа въ залива на Трместъ.

ОТНОШЕНИЯ — РУСИЯ И РОМЪНИЯ.

ОДЕСА, 18 май. Рускитѣ вѣстници съобщаватъ, че м-ра на търговията е отправилъ едно окръжно писмо до всички руски консули въ Ромъния, съ което имъ прѣпорѣчва да дадатъ колкото е възможно по-снисходителенъ характеръ на руско-ромънскитѣ търговски отношения.

Консулитѣ сж задѣлжени редовно да рапортиратъ върху тѣзи отношения.

ВИЕНА, 18 май. Адмиралтейството съобщава, че заедно съ парахода „Принцеса Ирена“,